

Introit: **Pozvedám své oči k horám: Odkud mi přijde pomoc? Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi. Nedopustí, aby uklouzla tvá noha, nedříme ten, jenž tě chrání. (Žalm 121, 1-3)**

Píseň 625

Modlitba

Čtení: Židům 11, 1-16

Píseň 277

Text kázání: Jan 14, 1-3

Milí přátelé, bratři a sestry,

Boží zaslíbení jsou stálá a trvale platná. Bůh nemění svá rozhodnutí a svá zaslíbení. Jestliže Pán Ježíš řekl, že **ať se naše srdce nechvějí úzkostí**, ať nemáme obavy, že bychom o místo v nebesích přišli, pak to stále platí a nic se na tom nemění. **Kdyby tomu bylo jinak, řekl bych vám to**, říká Pán Ježíš. Nic jiného a nového ale Bůh neřekl, takže jeho zaslíbení stále platí. I kdyby jiní říkali něco jiného.

Kdyby tomu bylo jinak, řekl bych vám to. Tato slova Pána Ježíše jsem si, milí přátelé, vypůjčil v tomto týdnu, když jsem jako vedoucí azylového domu jednal se svými klienty. V rámci naší pobytové služby máme i vyšší stupeň bydlení, tedy domy a byty ve městě. A rodině, s kterou jsem jednal, jsem na podzim slíbil bydlení právě v našem domečku mimo azylový dům. Tuto rodinu jsme měli vytipovanou, protože se v našem zařízení chovala vždy slušně a nebyly tam ani problémy s alkoholem. Původní záměr byl nastěhovat je tam po přechozích užívatelích ještě před Vánoci. To se ale nepodařilo, protože jsme tam objevili závady, které vyžadovaly delší opravy. A tak se tam budou moci nastěhovat až nyní koncem ledna. To jsem jim před Vánoci slíbil. Nicméně tím, že jsem přes Vánoce měl také dovolenou a nebyl jsem s nimi v kontaktu, **tak tomu přestávali věřit**. Navíc se dostali do konfliktu s velmi hlučnými sousedy, kdy už to pak nevydrželi a bez našeho vědomí na ně zavolali policii. Tato hlučná rodina, tito jejich sousedé, navíc mají stále větší nároky a ve své sebestřednosti si mysleli, že na ten nový byt půjdou právě oni. A začali to svým sousedům říkat. A oni jim uvěřili. Proto najednou byli skleslí a zoufalí. Když jsem jim tento týden říkal, že už se tam brzo budou moct nastěhovat, tak byli překvapeni. A zeptali se: **A vy s námi ještě počítáte? My jsme mysleli, že tam půjdou ti druzí.** A na to jsem jim řekl, že mé slovo platí. A že **kdyby tomu bylo jinak, řekl bych jim to.** Řekl bych jim to osobně a ne přes někoho druhého. V té chvíli se znovu zaradovali a jejich srdce naplnila nová naděje a nová chuť vydržet všechny obtíže se svými současnými sousedy.

Já jsem si, bratři a sestry, v té chvíli uvědomil jednu velmi důležitou věc. Jak velmi důležitou roli hraje v našem životě víra anebo nevíra. Jak na tom jsme i se svými pocity, když věříme, když víme, když jsme ujišťováni a jak na tom jsme, když začneme pochybovat, mít obavy nebo když se dokonce necháme svázat a paralyzovat strachem. Bůh nám ve svém Synu Pánu Ježíši Kristu dává veliké množství různých zaslíbení. Že nás neopustí, že nás provedeme vším zlým, že nám dá východisko, když v Něho budeme doufat atd. Ovšem jedno z těch nejdůležitějších zaslíbení je právě to, že Pán Ježíš nám **v domě svého Otce připravuje místa v nebeských příbytcích**. On tam drží své místo pro tebe i pro mne. A kdyby tomu tak již nebylo, určitě by nám to řekl. Na příkladu těch mých klientů jsem si jasně uvědomil, co to s námi dělá, když spoléháme na Boží zaslíbení, když jim věříme a co to s námi dělá, když o tom začneme pochybovat. Když jsme ujištěni Božím slovem a v modlitbě Duchem svatým, pak jsme naplněni radostí a nadějí a projeví se to i na našem chování. Když ale uvěříme pochybnostem, nebo nějakým lžím, pomlouvám, falešnému učení, pak jsme skleslí, zoufalí, bezradní. A třeba pak i nervózní a protivní na všechny kolem. Je to tak? Pro mne bylo až nepochopitelné, jak tak jednoduše tato rodina přestala věřit tomu, co jsem slíbil a uvěřili tomu, co řekli ti, kteří je nemají rádi. A protože uvěřili tomu, že tam půjdou místo nich právě jejich hluční sousedé, začali být o to více na své sousedy alergičtí, plní závisti a žárlivosti. A když na své sousedy pak vypěnili, tak možná nakonec cítili i nějakou vinu a důvod, proč bych nakonec změnil své rozhodnutí a to bydlení jim zamítl.

A tak to přesně je, bratři a sestry, i s naší vírou, jestliže jsme v modlitebním kontaktu s Pánem Ježíšem, pak jsme neustále Jeho Slovem a Božím Duchem ujišťováni, že s námi počítá. A naše víra se pak mění v ujištění. Jak jsme četli: **Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.** Být si jist. Jestliže každým dnem otvíráme své srdce Pánu, pak jsme ujišťováni přítomností Ducha svatého ve svém srdci. Pak prožíváme hluboký pokoj a radost. Je to tak? Když se ale přestaneme modlit, když pak raději nasloucháme lidem, nežli Bohu, pak je to podobné jako u těch mých klientů. Propadáme obavám, jsme neklidní a zoufalí. **Pořád nám je drženo v nebesích místo, ale naše srdce se děsí a je plné úzkostí.** Stačí, když se kolem nás mění okolnosti, tak jsme znepokojeni. Anebo když v našem životě dochází k různým změnám. Když najednou máme vejít do nových věcí. Anebo když nám dochází síly, když přijde nemoc, když jsme z něčeho zraněni nebo rozhozeni. Nebo když provedeme něco, za co se pak cítíme vinni a nehodni. To vše nás může zneklidňovat. Ti mí klienti uvěřili tomu, že už s nimi nepočítám. A přitom jsem s nimi stále počítal. Možná někdy prožíváš, že už Bůh s tebou nepočítá. Ale on s tebou počítá. Nezáleží na tvých pocitech, ale na Jeho pevném rozhodnutí. Pokud bychom totiž měli stavět svůj život pouze na svých pocitech a náladách, které se mění, pak nestojí náš život na pevných základech, totiž na Kristu. Podívejte, kam to

zavedlo ty mé klienty do jakého zoufalství. Nedovedu si představit, kam by to vedlo, kdybych s nimi neměl možnost mluvit třeba ještě měsíc. Třeba by nakonec odešli úplně pryč.

Já samozřejmě se, milí přátelé, nemohu srovnávat s Bohem, ale je to vlastně takové podobenství. Kolik lidí odešlo pryč od Boha? Kolik lidí se mu vzdálilo, protože Mu z různých důvodů přestali věřit? Jak je důležité mít neustále kontakt s Pánem Ježíšem. Jak je důležité s Ním stále chodit a následovat Ho, abychom neztratili živou víru. Není třeba žít ve strachu a v nejistotě, ale naopak v radosti, pokoji a naději. A právě tyto atributy jsou vlastně takovou odměnou, kterou dává Bůh každému, kdo uvěří a věří. Jak je psáno: **Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají.**

Znovu jsem si, bratři a sestry, uvědomil, že **Boha je třeba poslouchat, ne lidi.** Bohu je třeba naslouchat, Boha je třeba hledat. A **ti, kteří Ho hledají, těm se dá přece nalézt**, jak praví Písmo. Není i tohle úžasné zaslíbení? Prožíváte tohle zaslíbení? Mohli byste o tom vydat svědectví, že i tohle zaslíbení platí? A co další zaslíbení? Víte, kolik zaslíbení dává Bůh v Bibli? Některé zdroje uvádějí 7-8 tisíc! Některé se tam samozřejmě v jiných podobách opakují. Nicméně kdybychom z nich měli udělat nějaké desatero zaslíbení těch nejdůležitějších, tak by to mohlo vypadat takto:

1. **Zaslíbení Boží přítomnosti:** „*Já budu s tebou.*“ (Gn 28,15; Joz 1,9; Mt 28,20) Bůh neslibuje, že cesta bude lehká, ale že **člověk na ní nebude sám**. Toto zaslíbení je jádrem naší víry.

2. **Zaslíbení, že se není třeba bát:** „*Neboj se.*“ (Iz 41,10; Lk 12,32). Pamatujme na to, že Bůh je větší než to, co nás ohrožuje.

3. **Zaslíbení péče a zaopatření:** „*Hospodin je můj pastýř, nic mi nechybí.*“ (Ž 23,1) „*Váš nebeský Otec ví, co potřebujete.*“ (Mt 6,32) Bůh vidí tvé konkrétní potřeby, tělesné, duchovní i duševní a je připraven o tebe pečovat.

4. **Zaslíbení odpuštění:** „*Jestliže vyznáváme své hříchy, on je věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očisťuje nás od každé nepravosti.*“ (1 J 1,9) Pamatujme na to, že milost má vždy větší váhu než vina.

5. **Zaslíbení nového začátku:** „*Hle, činím něco nového.*“ (Iz 43,19) „*Kdo je v Kristu, je nové stvoření.*“ (2 K 5,17) Nezáleží na tom, co jsme byli, ale co jsme v Kristu nyní a co teprve i budeme.

6. **Zaslíbení vyslyšení modlitby:** „*Volej ke mně a já ti odpovím.*“ (Jr 33,3) Bůh neodpoví vždy tak, jak si přejeme, ale **vždy způsobem, který vede k životu**.

7. **Zaslíbení pokoje:** „*Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám.*“ (J 14,27) Bůh nám dává pokoj i tehdy, když prožíváme těžké věci.

8. **Zaslíbení smyslu i v utrpení:** „*Všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha.*“ (Ř 8,28) Některé věci zvláště v utrpení nedovedeme pochopit, ale v důvěře můžeme vědět, že Bůh to má pod kontrolou a jednou pochopíme.

9. **Zaslíbení věčného života:** „*Kdo ve mne věří, má život věčný.*“ (J 3,16; J 11,25) K tomu můžeme přidat i Ježíšovo slovo o připravených příbytcích. Smrt nemá poslední slovo, poslední slovo má Bůh a Jeho slovo je nad smrtí. Naděje, kterou nám Bůh dává, překonává hranice tohoto světa a všechna naše omezení.

10. **Zaslíbení Boží věrnosti:** „*Já tě neopustím a nezřeknu se tě.*“ (Žd 13,5) „*Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.*“ Nikdy! Chápete to? Prostě nikdy nás neopustí a nikdy se nás nezřekne!

Není to úžasné, milí přátelé? Věříte v ta všechna Boží ujištění? A když si je takto budete neustále připomínat, když budeme zůstávat v kontaktu s naším Pánem, když budeme otevírat své srdce pro Ducha svatého v modlitbách a ve chválách, když Ho budeme hledat a odevzdávat se do Jeho rukou, když budeme na našeho Boha spoléhat, pak vždy budeme povzbuzeni a naše víra bude přerůstat v pevná ujištění. A z toho pak pramení radost, láska, pokoj a naděje. **Vaše srdce nechť se tedy nechvěje úzkostí.** Pamatujme na to, že když někdy přijde úzkost, že je to tichý křik srdce, kdy člověk ztrácí pocit bezpečí a na vše se cítí tak sám. Připadá si nedostatečný. Pokud se nám tak stane, tak pamatujme na to, že o to více se k nám Bůh chce přiblížit. Nikoliv ale jako soudce, nýbrž jako pastýř. Chce nás obejmout jako zraněnou ovečku. Držet nás v náruči tak dlouho dokud je třeba. Naslouchá nám, rozumí naším nářkům i slzám, ale pak nám chce říct: „*Já jsem s tebou, nejsi sám.*“ Tvoje úzkost tak nemusí být místem odsouzení, ale naopak místem setkání. I když to někdy trvá déle, přec pak nakonec **přijde pokoj Kristův převyšující všechno pomýšlení lidské.** Amen.

Modlitba píseň 702

Slovo poslání: Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný. (Žd 10,23)

Požehnání: Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici, ve dne tě nezasáhne slunce, ani za noci měsíc, Hospodin tě chrání ode všeho zlého a vede tě do života věčného. Amen píseň 706